

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΑΥΓΟΥΝΤ

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΑΓΑΠΩ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

(«Ενα συγχινητικό όπερο της ώμερφης «ένεττεττας» Λέλλα Χέμης για τις άπογεητεύσεις που δοκιμάζει στη ζωή της»)

Γιατί ; Μά διού σας είσαντε καινούριοι από την ίδια πάτα. Γελάτε με την γυναίκα που σας άγαπαί και λιπαθήσε για μάλλη πον σας περιφρονί. Πιάζετε μαζί μας, δεν έμεις με τις κούκλες μας, και δεν σας καύγετε καφρί για τα άσθματά μας. «Όταν μιλάτε, διανηγείσθε κάτι, άρχιζετε πάντα μ' ένα εγγόν, σαν νά είσαντε ο δημιουργός του κόσμου». «Ε, λοιπόν, αυτή θλα σλε άνοησίς. Μετανοείτε μάνον δαν γράφετες. Δέν σας χρωστάμε πίπτε διοις ή γυναίκες νά μαζ βασανίζετε και νά μαζ κάνετε νά κλαμίσετε από τις ίδιοτροπίες σας. Έμεις δεν έχουμε πείσμα. Έστετε έπειτα διερθούλια μεγάλα έγιοντα και τά θέλετε θλα δικά σας. Πάρτε παράδειγμα έμένα. Ήσχι βραβεθή τη ζωή μου. Καί γιατί, παρακαλώ ; Γιατί έκανα την άνοησία νά πιστέψω στα λόγια σας, στις ιδιοτυχίες σας και στον «ελώνιον» έρωτά σας, πον διαρρεί σας μά πανσέληνος ! Μή με κυντάτε μ' αντό το ελρονικό υφος ; Εμύ απορασιμένη νά σας τα φώλια για καλό κ' έχω την άπατησ νά μ' απόντε :

«Η πρώτη μεγάλη ίντη πού δοκιμασα στη ζωή μου ήταν διαταραχή νά βέπτω τον Χόλι Στάρκει. Πούς είν' απός ; Ο πρώτος τραφερός φίλος μου. Τόν είχα γνωρίσαν πάσανά της «Αννίτα Πέπτη» κι' ήταν ένας ροδοκόσμος μ' απελής πάιδαρος. Μού είχε κάνει μεγάλη έντυπωσι και δέν διστάζε νά σας πά άμεσως την έντυπωσι που τον κάνατε, έστω κι' αν σας εβδομήκοντακι. Οι άλλοι τόν θεωρούσαν καινούριον με καρδιάς ένατορφή. Έμεινα δινος μ' εργάζετες. Είπα στην «Αννίτα» νά με συντησή σ' απόνον και δέν τόν άφετε νά φύγη στα πάντα μου σ' διά τη διάρκεια της γοργής. Έκείνος στενοχωριάταν, άρχισε νά μασάν τά λόγια του και τέλος μοδ είτε :

—Δεν κουραστήκατε άκομη από τη συντροφιά μου ;

Τον άπαντησ διτι ήταν δ ποδ γοητευτικός άνδρας πού είχα συναντήσει ώς τότε. Έκανε ένα μορφασμό, σάν να μη τον είχε κάνει καμιά έντυπωσι ή έξυμολόγησις μουν. Επειτα μού δικαιαλογήθηκε :

—Σέρετε διτι αυτή τη φάσι μού την έχουν πή τόδες πολλές γυναικες, ώστε έπαψε πειά νά μον κινή τό ένδιαμέρον. Μή μού μιλάτε για έρωτα. Θά προτιμούσα νά μείνουμε δύο καλον φίλοι.

Δέχτηκα τη συμφωνία του, γιατί ήμουν βέβαιη διτι θά τόν έκανα νά ξετρέλαθη. Τόν προσκάλεσα λοιπόν στο σπίτι μου. Ηθελ κουβαλόντας μαζύ του μια συλλογή γραμματοσήμων. Αναγκάσθηκα νά προσέχω στις έξηγησε πού μου έδινε γιά τό καθένα κι' διταν έπιγνη είχα ένα δυνατό πονοκέφαλο, πού μ' έκανε νά κλαία από τή λύσσα μου. Πρώτη φορά είχα ταπεινωθή τόσο πολύ. Ωστόσο ήθελα νά κερδίσω με κάτια θυσία τό παιγνίδι. Την τρίτη φορά πού τόν συνάντησα τού είπα διτι είνε δ ποδ άνθρως άνδρας που έχω γνωρίσει κι' διτι καλά θα κάνω νά μον ξαναμάληση. Ο Χόλι τά έζασε. Στην άρχη δέν η-

έρετε πώς νά έξηγήση αντή τήν άλλαγή μου. Έπειτα άρχησε νά γελάει εύχαριστημένος.

—Τώρα, μάλιστα, μού είτε, μπορώ νά καταλάβω διτι μ' άγαπας !

Τί άνότρος πού ήταν. Πιστείτε απόλιτα στή γενινού πείσμα του. Νόμιζε διτι ή περισσότερες γυναίκες πήγαναν κοντά τόν από καπτίστο. Γι' από διτις βασανίζεται. Σ' έμενα από έκεινη τή στιγμή είχε βρή κάτι διαφορετικό. Είχε συναντήσει τή άγνοη, πού τόν έκανε νά πεισμόντη και νά προσπάθησε νά μη διποτάζη διωτός έντιβασο άλογο ! Έντιβασον κυνοιλεπτικώς ξετρέλαμένη μαζύ του, δέν τόν άφηνα νά μού φιλήση στό πέρα τό ζέρο μουν. Αδητή ή κομωδία κράπτησε ένα μηνα. Μια μέρα ήμως, πού τόν είδα λιπαρέμενό από τίς κοροδίες μον, δέν κρατήση και τον είπα :

—Χόλι, με συγχωρείς πού σ' έκανα τόσο νά ύποτερες. Έτσι έπειτα, ωστόσο, νά σας φρεθώ, για νά σε κάνω νά μ' άγαπησης. Και τό παταρώθησα. Μά πιέτε νά σαδ μοδολγήσης διτι ήμουν πάντα ξετρέλαμένη μουν.

Θά φαντάζεσθε ήσως διτι ο Σπάκερ έπειτε με ξεφωνητή χαράς στήν άγκαλιά μουν. Τό ίδιο μάλιστα ήτεθτα κι' έγω. Ο Χόλι ήμως ώποθο-χώρως διτι γινώντα τό διωματίον με τό πρόσωπο παραμορφωμένο από την κατάπληξη του.

—Είστω μά γεντρός ! μού είτε κατόπιν με περιφρόνηση. Επατείς με τήν οδυνάμια μουν. Δέν διαφερείς παθόλιον από τίς άλλες γυναικιμένες μουν. Είστω κι' έσσι μά αισθηματική γυναικούλα, πού άωα θυμώνται γραντζούνται με τή νίκη της τό πρόσωπο του φίλου της. Σ' ένχαριστο πού έπειτε τό θάρρος νά μού πλοκαλήνητη τόν πραγματικό έαντό σου.

Κι' έγνηγε από τή βίλλα, για νά μην ξαναπατήση πειά τό πόδι του έπειτε μέσα.

* * *

«Εκλαφα πάρα πολλή γ.' αυτή την ερετική απογοήτευσι μου κι' ώρα-κιστηρα νά μήν ποτέψω πειά στήν έρωτά σας, κύριοι άνδρες ... Εξη μήνες έζησα χωρίς καμιά σοβαρή περιπέτεια. Διασκέδαζα με τοις γνωστούς μουν. Έκανα τρέλες και πήγανα νά κομηθώ διλογήντη στή βίλλα μουν. Μά δέν ήμουν ειδωλοπιστημένη από τή ζωή μουν. Αισθανόντων διτι κάπι μον έκειτε. Προσπάθησα νά βρω τήν ήσηκια τά καρδαδία μουν άγαπωντας τόν Ούνιλλου Τζένσον. Ο νέος φίλος μουν είχε τά διτάσια γρόνια από μένα κι' είχε παντερεθή τρές φορες. Ήταν ένας δινερο-πόλος. Είχε έννα μοναδικό πόδι στή ζωή του : Νά δημονογήη μά ή συγχρ ούκογενειακή ζωή και ν' άφοσητη στή γυναικούλα του.

—Μίς Λέλλα, μού έλεγε πάντα μ' εγνέναια, άν βρω μά γηγανά πού θά δεχθή νά ουδέστε τήν τύχη της μαζή μουν, θά τής γίνω σταλάδος της. Δέν ήτάχει, έζησε, πού διωροφο πρόγραμα διωτά γνωίζεις στό σπίτι σου νά ξέρης διτι σε περιμένει μά διωροφη γυναικά, πού θά προσπάθη νά σε ξεκογνάση από τά βάσανα και τίς στενοχώριες τής ούκογενειακής ζωής.

—Κι' έγω, πού έπιθυμούσα μά πόσι άγματη επινγάμια, τόν κατέταξα με πετρερόπιτρα στά ματία και τό άγματον νά έλπιζη διτι θά μη ποτούσα νά παιξη από τό φύλο στή ζωή του. Ένα βράδινο λαζόν, θέστε, από μά τέτοια τραπεζή ουγκωμάτια μας, πού θά προσπάθη νά σε ξεκογνάση από τά βάσανα και τίς στενοχώριες τής ούκογενειακής ζωής.

—Άς δοκιμάσουμε νά γίνωνται εύτυχημένοι. Κατά βάθος κι' ή πότερελλη γυναίκα ποθεί μά ήσυχη οι-κογενειακή ζωή.

—Ο Τζένσον σαν απτινοβολίδησε από τή καρά του.

—Ανδρο κιόλας, μού είτε, θά ψάχνω νά βρω μά έρωτική φωληά στή Σάντα Μόνικα, για νά μη ταράζη καινείς τήν ειντυχίας μας.

Και πράγματι, δι Ούνιλλαιμ Τζένσον σαν άγνωστε μά διωροφη βίλλα, κριμμένη σ' έναν κατάφυτο λόφο, από τόν φαινόταν, τό σανγρετικό πανόραμα του Ελρηνικού 'Ωκεανού. Έκει πέρα περόπαστα μάλημποντητες στηγμένες ειδυτζίας. Πρώτη φορά έβλεπα διτι ι'ν άρσες έξαιρετικά ή ούκογενειακή ζωή κι' άφωπσητηκά μέτωφρα πάσι στήν ίδια δοκιμήσαντος δινηγό μουν. Ό Τζένσον ικανωπούσαν δηλες τής ιδιοτροπίες μουν. Ποτε δέν

* Η Λέλλα Χέμης

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΆΛλΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

λους, πού θα κάνουν τοις 'Αθηναίους νά γελάσουν με τὴν καρδιὰ τους.

ΝΑ ἀπὸ τὰ ποδὸρφα κινηματογραφιὰ λόγια τῆς ἐφετεῖνῆς παραγωγῆς εἶναι καὶ τὸ φύλο «Ἐτοι εἰνή η Σμόνη», τὸ δότοῦ δὲ προβλῆμα σὲ λίγο ἀπὸ τῆς δύνοντος τοῦ κινηματοθέατρου «Παλλάζ». Πρόκειται γὰρ μά νέα δημοψήγια τοῦ γόνητος 'Αγρι Σκαρά καὶ τῆς χαροπολέντης φενέττας! Μέγκ Λευκονίτη. Εἴδη ἔχον μὲ συναρπαστικὴ ἴπτοθεση, ἰθύμια ἐπεισόδια καὶ μιὰ Παρονή φινέτσα, ποὺ σπάνια παρουσιάζεται σὲ φύλο. Τὸ σενάριο τοῦ εἰναὶ παριέντονο ἀπὸ τὴ γνωστὴ κωμῳδία τῶν συγγραφέων «Υδ Μιράνη» καὶ «Ἀλέξ Μαντί», ἡ δόπιοι σημειώνει ἄγριες πέντες σὲ δηποτὸ θέατρο κι ἀνέβαζεται. Χάρις στὶς προσπάθειας τοῦ πατογνωτού σκηνοθέτου Σάρολ 'Αντόν, τὸ ἔγονο παρονάζεται μὲ ἐξαρτικὴ ἐπιμέλεια. Στὸ «Ἐ-τοι εἰνή η Σμόνη» ὁ Πιέρ Ετεσπάρ, ὁ Ζάν Περιό, ὁ Λουσέν Μπριέ, ἡ Μίλιν Ματίς κι ἡ Νταβιά δημιουργοῦν διαριτούμενον φόρος

πρωταγωνιστάς τον νά καταρρέψουν τὸ ποδὸρφα φεκό. Οἱ ἄντραι τὸ μεράκι σκηνές τον ἔρπετε νά πάγκουν στὸ κρεβάτι. «Ἐ-τοι ἡ Αγρι Σκαρά, παραδείγματος χάριν, μόλις ξυπνοῦσε κι ἐρχόταν στὸ εστούντιο, ήταν οὐτοχρούμενος νά γονήη καὶ νά κρεβατάσθῃ πάλι μέχρι τὶς δύοδεκα τὸ μεσημέρι. Κατόπιν ἐγενητάξει, ξεκονφαδόταν δύο δώρες καὶ ξανάπετε πάλι στὸ κρεβάτι, για νά συνεχίσῃ τὸ σύγκριμα τοῦ φίλων μέχρι τὸ βράδυ. Τὰ ίδια έπαθε καὶ ή Μέγκ Λευκονίτη. Σύμφωνα λοιπῶν μὲ ἔναν ιπτόρομπο πού ξαναν κατόπιν, οἱ πασίγνωστοι αὗτοῦ τοῦ ξεκαρδιστικοῦ φίλων ...

***

Οι συγγραφεῖς τοῦ «Ἐ-τοι εἰνή η Σμόνη» εἰνε γνωστοὶ στοὺς λάτρεις τοῦ κινηματογράφου ἀπὸ ἓν σωρὸ ἐπιτυχίες τους, διποὺ τὸ φίλο «Θύ γίνεται Δούκισσα», «Η Τύχη», «Η Καρδιά μου διστάζει» καὶ ἄλλα.

***

Κι ὁ 'Αλέξ Μαντί ζέψει βέβαια διτὸ δέν εἰνε ἀλλος ἀπὸ τὸν 'Αλέξ Μανρούνη, τὸν γνωστὸ Ελληνογάλλο συγγραφέα! ..

***

Η χαροπλένη πρωταγωνίστρια τοῦ «Ἐ-τοι εἰνή η Σμόνη», Μέγκ Λευκονίτη, ἀρχοτενή καλλιτεχνικὴ καρούμη της ἀπὸ τὴ θέατρο, γιὰ νὰ σημειώσῃ κατόπιν πραγματικοὺς δριμώμενοὺς στὸν κινηματογράφο. «Ἄστρος τοῦ Μπούν Παριζέν», στὸ δότο έπαιξε μὲ ἐξαρτικὴ επιτυχία ἓνα πλήνος ὀπερέτας, εἰνε παίγνιωστη σήμερα στὸ Εύρωπατο κονών ἀπὸ ἓν σωρὸ δημιουργίες της, διποὺ τὸ φίλο «Ελένη Χαριτωμένος», «Μίλι Μυρούνα στὸ Τραϊανό», «Μίλι Χριστογεννατίκη Νέτζα» καὶ ἄλλα.

***

Ο 'Αγρι Σκαρά, ὁ μεγάλος γένος τῆς δύνοντος, ἀλλ ἡ μά φορά μὲ τὸ «Ἐ-τοι εἰνή η Σμόνη» θὰ συγγενέσθη τὶς θαυμάτωμά του, μὲ τὴν εὐγένειά του καὶ μὲ τὴ χάρι του. Εἰνε ἔνας ἀπὸ τοὺς πολὺ ἀγαπητοὺς καστέρας καὶ πράγμα παράδειξη, στὴν Ιδρυτικὴ ζωὴ του δὲν ζάψει τὸν αὐλγὴ τῆς θύτης. Εξαπολούνθει νά είνε καριτωμένος.

***

Ο 'Αγρι Σκαρά, δημιουργὸς της δύνοντος, θὰ σημειώσῃ πολὺ καριερή στὸ «Ἐ-τοι εἰνή η Σμόνη» ἀπὸ τὰ πολύτιμα κομμάτια στὸ γαλλικὸ κινηματογράφον.

***

'Αλέξ καὶ ὁ Ζάν Περιό, δημιουργὸς της δύνοντος στὸ «Ἐ-τοι εἰνή η Σμόνη» ἀπὸ τὸν Παρί Κομίζ, δημιουργὸς στὸ «Ἐ-τοι εἰνή η Σμόνη» ἔναν πολὺ χαρακτηριστικὸ φύλο. Τὸ «Ἐ-τοι εἰνή η Σμόνη» είναι ἄπο τα πολύτιμα κομμάτια, για νά μεταπεισθούνται τὴν ίδειαν τῶν ειδικῶν, φύλων τῆς ἐπετεῖνῆς παραγωγῆς.

***

'Αλέξ καὶ Ζάν Περιό, δημιουργὸς της δύνοντος στὸ «Ἐ-τοι εἰνή η Σμόνη» ἔναν πολὺ χαρακτηριστικὸ φύλο. Τὸ «Ἐ-τοι εἰνή η Σμόνη» είναι ἄπο τα πολύτιμα κομμάτια, για νά μεταπεισθούνται τὴν ίδειαν τῶν ειδικῶν, φύλων τῆς ἐπετεῖνῆς παραγωγῆς.

***

Η Μάρδα «Εγγερθ», τὸ «ἀπόδοντι τῆς δύνοντος», φαίνεται διποὺ σηματάδησα στὴν άρχη τοῦ πολύτιμου τὸν Ζάν Κεπούδα, θούτε ἀμητοῦ λόγη τῆς δύσα σ' αὐτὸν. Τὸ φίλο «Μαρίπα» μᾶς τὸ ποτεστώντας αὐτὸν πότερον πότο τόπο. Αὐτήν διαρκεῖς τὸ δύναμον της νά γονεται τὸν θεατάς μὲ τὸ τραγούδι του κι ἀρκεῖται στὸ φύλο μὲ αὖ ἀφωνισμένη φύλων του. Αὐτή η Ιστορία διως δὲν πρόκειται νά εξακολυθήση. Ήταν ἀπλῶς, καθώς τὸ ποτοφοροποιούμενο, ἔνα διαφραστικὸ εύκλωτο. Τὸ εἰδωλιλάριο τους, δού κι ἀπὸ ήταν τομπερό, δὲν πρόκειται βέβαια νά τὴν ζημιώσῃ στὴν καλλιτεχνικὴ καροφέρα της ...

***

Ο Ραμόν Νοβάρρο, καθώς γράφουν τὰ «Κινηματογραφικά Νέα», είλε τὴν ἔζηση ταριχεύοντα περιπτετεῖ :

Κάθιναν, οὐτέποτε ἔνα παρασύρο τὸν ισογείον τῆς βίλλας του, δεχόταν τὴν ἐπιστρέψιν ἐνὸς μιστηριώδους ἀτάσιου, τὸ δότον, μὲ τὸ περιστρόφο στὸ χέρι, τὸν ἀνάρπαξε νά τοῦ ἐπογράψῃ αὐτῷγραφα. Στὴν ἔργη αὐτῆς η Ιστορία τὸν διασκαδάσε πάρα πολύ. Αὐλές δὲν διατηρούνται ἀγγυοτος δὲν σταματούσε τὶς νιγτερινές ἐπανεισήσεις, διαναγκάσθηκε νά ζητήσῃ τὴν ουδρόμητη τῆς θαυμάτωμάς πράγματα, οἱ ἀστινομούσοι κατώθισαν στὸ φύλο της ουδρόμητη τῆς θαυμάτωμάς πράγματα :

Ἐίχα βροῦ, τὼν εἴτε, ἔνα περίφρωμο μέσο γιὰ νά κερδίσω τὴ ζωή μου. Πωλώδηα γι' απτόγραφα τοῦ Ραμόν Νοβάρρο σὲ διάφορες θαυμάτωμές του κι ἔτσι κρεβάτια δολλάριά.

Τὰ αδιόγνωστα αὐτά τοῦ Νοβάρρο είλε πτάσει, διάθετός, νὰ τὰ πολύτη πεντήση σὲ σέντες τὸ ἔνα, κι ἔτσι δὲν ἔχει μείνει στὸ Χόλλιγουντ οὐτε μικνούσια τοῦ νά μὴν έχει ένα ιδιόχειρο σημείωμα τοῦ γνωστοῦ γότως.

Εὐτυχῶς διως διποὺ η ἀστινομία έβαλε τελεία καὶ παῦλα στὶς ἐπιχειρήσεις τοῦ παράδοξου πεποιητοῦ κι ὁ σηματάδης ήθιτοιός ζαναβρίρες τὴν ήσυχία του καὶ τὸν μέντο του.

ΑΕΓΑΛΑ ΧΕΙΜΑΣ